

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6Csp/16/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619200876
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2019:5619200876.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, sudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, vo veci žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti K. W. nar. XX. XX. XXXX, bytom I. XXX/XX, T. N., o zaplatenie 875,92 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. V časti o zaplatenie 50,- eur s príslušenstvom sa konanie **z a s t a v u j e .**
- II. Vo zvyšku sa žaloba **z a m i e t a .**
- III. Žalovanej sa **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 19. 03. 2019, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš (ďalej len „súd“) elektronicky dňa 25. 03. 2019, Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom v Bratislave, IČO: 31 320 155 (ďalej „pôvodný žalobca“), zastúpený Advokátskou kanceláriou Gallo, s.r.o., so sídlom v Martine, uplatnil voči žalovanej pohľadávku 875,92 eura s úrokmi z omeškania 5% ročne od 31. 05. 2016 do zaplatenia. Žalobu (návrh na vydanie platobného rozkazu) odôvodnil tým, že so žalovanou uzatvorili dňa 14. 11. 2014 Zmluvu o pôžičke, ev. č. 6190774, na základe ktorej poskytol žalovanej pôžičku 1 200,- eur. Podľa tejto zmluvy mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 35,57 eura, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 2 134,20 eura. Do vypracovania žaloby žalovaná však uhradila len sumu 782,41 eura. Pôvodný žalobca v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka dňa 26. 03. 2016 listom „Predžalobná upomienka“ vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok a upozornil ju na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, pôvodný žalobca dňa 19. 05. 2016 úver zosplatnil, o čom žalovanú informoval listom zo dňa 25. 05. 2016. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti bolo upravené v čl. 9.2 zmluvných podmienok. Uplatnenú sumu odôvodnil ako rozdiel medzi súčtom predpísaných splátok do zosplatnenia 1 523,89 eura, úhradami zo strany žalovanej vo výške 782,41 eura, po pripočítaní čiastky 34,44 eura, ktoré uplatnil ako náklady vzniknuté pôvodnému žalobcovi v súvislosti s vymáhaním pohľadávky.

2. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 10. 05. 2019 svoj dlh voči pôvodnému žalobcovi uznala a vyjadrila ochotu ho, spolu s príslušenstvom, splatiť. Poukázala však na ďalšie úvery, ktoré je povinná splácať, a preto pôvodného žalobcu požiadala o „zhovievavosť“ a zároveň o „sprostredkovanie uzatvorenia mimosúdnej dohody“.

3. Pôvodný žalobca v písomnom vyjadrení, doručenom súdu elektronicky dňa 04. 06. 2019 (replike), poukázal na to, že žalovaná nepredniesla žiadny návrh splácania dlžnej sumy v mesačných splátkach, ku

ktorému by mohol pôvodný žalobca zaujať relevantné stanovisko, pričom v prípade primeraného návrhu splácania by mohol pristúpiť na povolenie splácať dlh. V zmysle ustanovenia § 282 a nasl. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) navrhol rozhodnúť vo veci rozsudkom pre uznanie.

4. Po tom, ako súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 16. 07. 2019, pôvodný žalobca, zastúpený advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, podaním zo dňa 26. 06. 2019, doručeným súdu elektronicky dňa 03.07. 2019, podal návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu postúpenia pohľadávky spoločnosti Intrum Slovakia, s.r.o. O tomto návrhu rozhodol súd uznesením zo dňa 04. 07. 2019, č. k. 6Csp/16/2019-120, ktorým návrhu na zmenu žalobcu vyhovel; uznesenie o zmene žalobcu nadobudlo právoplatnosť dňom 10. 07. 2019.

5. Žalobca následne podaním, doručeným súdu elektronicky dňa 15. 07. 2019, poukázal na platby žalovanej v sume 50,- eur, uskutočnené v mesiacoch február 2019 až jún 2019 a v dôsledku tohto čiastočného splnenia zobral žalobu späť ohľadne sumy 50,- eur s príslušenstvom späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Vo zvyšnej časti na žalobe trval a žalobný petit upravil tak, že žalovanú žiadal zaviazat' na zaplatenie sumy 825,92 eura a úrokov z omeškania 5 % ročne zo sumy 875,92 eura od 31. 05. 2016 do 21. 02. 2019, zo sumy 865,92 eura od 22. 02. 2019 do 20. 03. 2019, zo sumy 855,92 eura od 21. 03. 2019 do 23. 04. 2019, zo sumy 845,92 eura od 24. 04. 2019 do 20. 05. 2019, zo sumy 835,92 eura od 21. 05. 2019 do 20. 06. 2019 a zo sumy 825,92 eura od 21. 06. 2019 do zaplatenia. Oznámil, že súhlasí so splácaním dlžnej sumy formou splátok vo výške 40,- eur mesačne, splatných k 18. dňu v mesiaci. Zároveň týmto podaním žalobca ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní dňa 16. 07. 2017 pracovnou zaneprázdnenosťou a nenavyšovaním trov konania. Voči žalovanej si uplatnil náhradu trov konania, ktoré vyčíslil sumou 220,50 eura.

6. Vzhľadom na ospravedlnenie žalobcu, súd vec prejednal na pojednávaní dňa 16. 07. 2019 aj v jeho neprítomnosti. Žalovaná, výsluch ktorej súd nariadil v súlade s ustanovením § 295 CSP uviedla, že Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá je predmetom tohto súdneho konania, uzavrela na základe ponukového listu, ktorý jej poslal Consumer Finance Holding. S týmto subjektom mala predtým uzavretú zmluvu o pôžičke. Keď jej bola zaslaná ponuka na ďalšiu pôžičku, túto listinu podpísala doma - určite ju nepodpisovala v prítomnosti inej osoby. Ponukový list jej prišiel poštou a poštou ho ona aj odoslala. Vôbec nevedela uviesť, či zmluvu podpísavala skutočne 14. 11. 2014, ako je uvedené na listine, alebo v iný deň, pričom pred podpisom tejto listiny nerokovala o úvere zo žiadnou osobou zo strany veriteľa. Po tom, ako súd v rámci predbežného právneho posúdenia veci poukázala v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka na premlčanie, žalovaná (zastúpená na pojednávaní synom Y. A. W.) uviedla, že pri vypracovaní písomného vyjadrenia k žalobe nemala vedomosť o premlčaní; v takom prípade by sa správala inak. Vzhľadom na premlčanie nároku uviedla, že sumu, ktorú žalobca uplatňuje v tomto konaní, ďalej splácať nebude a bude rešpektovať rozhodnutie súdu.

7. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobcu späť.

8. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

9. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

10. Z citovanej právnej úpravy vyplýva dispozičné právo žalobcu zobrať bez súhlasu žalovaného žalobu späť celkom alebo čiastočne dovtedy, kým sa nezačne predbežné prejednanie sporu alebo prvé pojednávanie. V predmetnej veci žalobca toto právo využil, žalobu v časti o zaplatenie 50,- eur „s príslušenstvom“ zobral späť skôr, než sa začalo prvé pojednávanie. V zmysle citovanej právnej úpravy preto súd v tejto časti konanie zastavil. V dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby zostala predmetom konania istina 825,92 eura a úroky z omeškania tak, ako ich žalobca špecifikoval v podaní, doručenom súdu dňa 15. 07. 2019.

11. Listinnými dôkazmi, obsah ktorých strany sporu nespochybnili, mal súd preukázané, že žalovaná uzatvorila s veriteľom Consumer Finance Holding, a.s. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere Quatro č. 1568304, na základe ktorej žalovanej bola poskytnutá pôžička vo výške 1 200,- eur (ďalej aj „Zmluva

Quatro“). Jednalo sa o bezúčelový spotrebiteľský úver, pričom splatnosť pôžičky v časti III. bola stanovená na 60 splátok po 35,57 eura, prvá splátka bola splatná 20. 12. 2014, ďalšie splátky vždy 20. dňa v mesiaci, termín konečnej splatnosti 11/2019. Zmluva obsahuje aj údaj o fixnej ročnej úrokovej sadzbe 28,70 %, RPMN 28,69 %, priemernej hodnote RPMN 44,06 %, pričom celková čiastka pôžičky bola vyčíslená sumou 2 134,20 eura a celkové náklady spotrebiteľa sumou 934,20 eura. Podpísanie tejto listiny zo strany žalovanej nebolo sporné, sporným zostal dátum uzavretia zmluvy. Žalovaná totiž tvrdila, že listinu podpísala doma, bez prítomnosti iných osôb a tlačivo po podpísaní zaslala veriteľovi poštou. Pretože dátum podpisu zmluvy bol vytlačený (nebol teda dopísaný rukou), súd nemal preukázaný dátum uzavretia zmluvy (§ 44 Občianskeho zákonníka). Obsah ostatných dôkazov, predložených žalobcom, žalovaná nenamietala, takže súd vychádzal z listinných dôkazov, predložených žalobcom z ktorých vyplýva, že na základe Zmluva Quatro, uzavretej pod číslom 1568304, veriteľ Consumer Finance Holding, a.s. poskytol pôžičku žalovanej vo výške 1 200,- eur pod variabilným symbolom 6190774. Z údajov uvedených v prehľade splátok a úhrad pritom vyplýva, že žalovaná nezaplatila riadne splátku v októbri 2015. Od januára 2016 však žalovaná prestala celkom splácať úver a až po zosplatnení úveru ku dňu 19. 05. 2016 (v prehľade splátok a úhrad vyčíslená dlžná suma na 1 019,20 eura) začala od mája 2016 poukazovať splátky, ale len po 10,- eur mesačne. Do 31. 01. 2019 žalobca evidoval celkom platby od žalovanej vo výške 782,41 eura. Dňa 26. 03. 2016 vypracoval pôvodný veriteľ, Consumer Finance Holding, a.s., predžalobnú upomienku, ktorou upozornil žalovanú, že ak do 05. 05. 2016 nedôjde k úhrade splátky, splatnej v mesiaci „01/2016“, bude oprávnený úver zosplatniť - predžalobná upomienka bola žalovanej doručená dňa 06. 04. 2016. Žalovaná nedoplatok, vyčíslený dňa 26. 03. 2016 sumou 106,71 eura neuhradila (uvedená skutočnosť bola medzi stranami nesporná a vyplýva aj z prehľadu splátok a úhrad), v dôsledku čoho spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. dňa 25. 05. 2016 vypracovala list s názvom „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Týmto listom veriteľ oznámil žalovanej, že dlh z Úverovej zmluvy č. 6190774 sa stal splatným v celom rozsahu naraz vo výške 1 152,08 eura. Z tohto oznámenia síce vyplýva, že veriteľ poskytol žalovanej možnosť uzavrieť dohodu o uznaní dlhu a jeho splácaní, ale k uzavretiu takejto dohody nedošlo.

12. Na základe projektu rozdelenia zlúčením, obsiahnutým v notárskej zápisnici N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017, pohľadávka spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. zo Zmluvy Quatro prešla na pôvodného žalobcu, t. j. Všeobecnú úverovú banku, a.s. a v priebehu súdneho konania, v dôsledku postúpenia, pohľadávka prešla na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. Tým mal súd preukázanú vecnú aktívnu legitímáciu žalobcu.

13. V konaní bolo nesporné, že žalobca odvodzuje nárok zo spotrebiteľskej zmluvy - Zmluvu Quatro uzatvoril veriteľ Consumer Finance Holding, a.s. v rámci predmetu svojho podnikania so žalovanou, ako fyzickou osobou, označenou rodným číslom, číslom občianskeho preukazu, adresou bydliska s tým, že samotná zmluva obsahuje údaj o tom, že sa žalovanej poskytuje bezúčelový „spotrebiteľský“ úver. Jedná sa preto o spotrebiteľský vzťah podľa Občianskeho zákonníka a zároveň ide o spotrebiteľský úver podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy - pravdepodobne v novembri 2014, pretože v prehľade splátok a úhrad je zaznamenaná úhrada zo strany žalovanej 24,85 eura, realizovaná 26. 11. 2014 (ďalej „ZSÚ“).

14. Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 12. 2014 (ďalej len „Občiansky zákonník“)

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

15. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

18. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

19. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené zistenia mal súd preukázané, že uplatnený nárok je premlčaný. V Zmluve Quatro (bod 9.2) bolo dojednané právo veriteľa vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky, ak klient sa dostane do omeškania s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho, ako 3 mesiace, za podmienok stanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Veriteľ toto právo využil, keď predžalobnou upomienkou zo dňa 26. 03. 2016, doručenou žalovanej dňa 06. 04. 2016, upozornil žalovanú na nedoplatok vo výške 106,71 eura a aj na to, že ak nedôjde do 05. 05. 2016 k úhrade splátky, splatnej v mesiaci január 2016, bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaná nesporne neuhradila splátku, splatnú v januári 2016, a ani splátky, splatné v mesiacoch február, marec a apríl 2016, takže veriteľ bol oprávnený úver zosplatiť; podľa prehľadu splátok a úhrad k zosplateniu pristúpil dňa 19. 05. 2016, kedy do kolónky „splátka“ vyznačil sumu 1 019,20 eura. Z uvedeného potom vyplýva, že veriteľ zosplatiť celý dlh z dôvodu omeškania splátky neuhradenej do 20. 01. 2016, odkedy začala plynúť zákonná 3-ročná premlčacia doba, upravená v § 103 Občianskeho zákonníka. V zmysle citovanej právnej úpravy a konštantnej judikatúry, zákonná premlčacia doba takto zosplateného dlhu začne plynúť zročnosťou nesplatennej splátky bez ohľadu na to, kedy veriteľ pristúpil k zosplateniu dlhu. Nie je preto právne významný dátum vypracovania predžalobnej upomienky, ani oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, ale rozhodujúca je zročnosť tej splátky, nesplatením ktorej sa stal splatným celý dlh. Vzhľadom na uvedené zistenie 3-ročná premlčacia doba, v ktorej veriteľ mohol uplatniť voči žalovanej nárok na súde, uplynula dňom 20. 01. 2019. Žaloba bola podaná na súde až dňa 25. 03. 2019, teda po uplynutí zákonnej premlčacej doby.

21. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

22. Podľa § 879v Občianskeho zákonníka, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

23. Inštitút premlčania pri práve zo spotrebiteľskej zmluvy, bol zavedený do nášho právneho poriadku zákonom č. 343/2018 Z. z. a aplikuje sa na všetky konania, začaté po 05. 12. 2018. Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa pritom rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Nakoľko predmetom tohto konania je nepochybne nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, súd bez ohľadu na to, či sa spotrebiteľ premlčania dovoľal alebo nie, nemohol z dôvodu premlčania priznať žalobcovi uplatnený nárok. Vzhľadom k tomu, že nárok žalobca uplatnil na súde po uplynutí zákonnej 3-ročnej premlčacej doby, v dôsledku čoho už nárok vymáhať nemohol, bezpredmetným bolo oznámenie žalovanej vo vyjadrení k žalobe, že nárok žalobcu uznáva. Žalovaná totiž uznala nárok žalobcu v čase, keď o premlčaní nevedela. Potom nebolo možné vo veci rozhodnúť rozsudkom na základe uznania tak, ako to navrhol žalobca. Vzhľadom na uvedené skutkové zistenia a citovanú právnu úpravu preto súd vo zvyšku žalobu zamietol (v časti o zaplatenie istiny 825,92 eura s príslušenstvom).

24. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

25. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

26. Podľa § 255 CSP

- (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.
- (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

27. Žalobca uplatnil pôvodne voči žalovanej pohľadávku 875,92 eura s príslušenstvom, pričom žalobu v časti o zaplatenie 50,- eur zobrať späť v dôsledku úhrady, vykonanej žalovanou v priebehu konania. Zastavenie konania v časti o zaplatenie sumy 50,- eur preto procesne zavinila žalovaná. Vo zvyšku, t. j. v časti o zaplatenie 825,92 eura s úrokmami z omeškania, súd žalobu zamietol, takže v tejto časti mala procesný úspech žalovaná v rozsahu 94 %. Po započítaní úspechu žalovanej s jej procesným neúspechom 6 %, vznikol žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 88 %. Žalovaná si však náhradu trov konania neuplatnila, zo spisu jej žiadne trovy nevyplývajú, a preto súd žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku,

- 1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
 - a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- 2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
- 3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.